

[Steen Folke]

jeg vil sige noget om, retter sig især imod det, ministeren sagde i første omgang til mig. Dér blev det stillet op på en måde, som jeg ikke kan acceptere. Det blev stillet op, som om man på den ene side havde det danske system for undervisning af indvandrerbørn i folkeskolen, som altså sigter på, at de skal lære dansk så hurtigt som muligt og så sluses ind i klasser sammen med de danske børn, på den anden side det system, som man især har kørt i Sverige, med de nationale klasser, der kører i mange år, f. eks. med finske børn.

Jeg mener ikke, at problemet kan stilles op på den måde: enten må man gøre det ene, eller også må man gøre det andet. Jeg mener, der er andre muligheder, og vi har peget på andre muligheder både i debatten sidste år og i vores eget forslag, som kommer til debat om lidt. Vi har bl. a. peget på det, som ministeren nævnte en passant i anden omgang som en mulighed, nemlig sammenholdte klasser, altså klasser, hvor man har både indvandrerbørn og danske børn, og hvor man kører med en dansk lærer og en lærer, der kan indvandrernes sprog. Det er meget muligt, at det er dér, vi skal hen, altså at det er sådanne løsninger, vi skal finde frem til; det har vi selv været med til at pege på. Jeg synes også, der er nogle problemer i at køre med nationale klasser separat i årevis; det har jeg også betænkeligheder over for. Derfor mener jeg altså, man ikke kan stille det op på den måde, ministeren gjorde i sin argumentation over for mig. Det, som vi ved nok om efter min vurdering, og som de sagkyndige – de, der har forsket i dette her – mener at vide, er, at det danske system ikke duer. Det duer ikke og kører i den grad på danske præmisser og med dansk som undervisningssprog. Det ved vi, det behøver vi ikke alle mulige udredninger og undersøgelser for at finde ud af. Dermed er ikke sagt, at så er det eneste alternativ at køre over på det svenske system med nationale klasser; der er altså andre muligheder. Jeg mener i hvert fald ikke, der er noget forgjort ved så hurtigt som muligt at lave systemet om, sådan at det i højere grad er baseret på brug af indvandrernes eget sprog og i højere grad foregår under hensyntagen til deres kulturelle baggrund og alt, hvad dermed følger. Det kunne man godt gøre, uden at man risikerede at gøre noget forkert.

Men lad mig så gentage et spørgsmål, jeg ikke fik svar på. Hvornår mener ministeren at disse udredninger osv. er afsluttede, sådan at ministeren er rede til at tage et initiativ i sagen? Det spurgte jeg om, og det ville jeg egentlig gerne have et svar på.

Ministeren understregede også, at det var et alvorligt problem, dette med, hvad modersmål egentlig var. Ja, det ved jeg i og for sig ikke, for modersmål er vel modersmål. Så kan man diskutere – og det var det, ministeren gav sig ind på – om det nu også er modersmål, der skal undervises i, eller det er et lands nationale, officielle sprog. Dér vil jeg sige: primært må det vel netop være modersmålet, man skal have fat i, for det er det, der er barnets baggrund sprogligt og kulturelt, og der er ofte en sammenhæng. Men hvis en bestemt indvandrergruppe hellere vil have undervisningen på det officielle, nationale sprog i det land, de stammer fra, kan man vel forhandle sig frem til det. Jeg mener, man må give indvandrerne selv en vidtgående indflydelse på, om det bliver det ene eller det andet. Men jeg vil skyde på, at de fleste ønsker undervisningen på deres modersmål, og eksemplet med kurderne er jo i hvert fald et ret klart, om end måske lidt ekstremt eksempel på den problemstilling. Jeg mener altså ikke, det er uløselige problemer; det er problemer, der kan løses i samarbejde med indvandrerne.

I den forbindelse vil jeg også gerne lige bede om et svar på mit spørgsmål til ministeren, nemlig om hun med hensyn til tilrettelæggelse af undervisningen for voksne var rede til at udarbejde de retningslinjer, man påtænker, i et samarbejde med indvandrernes egne organisationer. Det mener jeg er helt afgørende for, om der kommer noget godt ud af det, og derfor ville jeg egentlig være glad for at få et svar.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Man kan stadig opleve fornyelser i dette ting. I dag har jeg oplevet, at hr. Bernhard Baunsgaard to gange går op og stiller det samme spørgsmål uden at give mig lejlighed til at komme op og svare ind imellem. Men nu er spørgsmålet sivet ind, og jeg skal prøve at besvare det.

Hr. Bernhard Baunsgaard spurgte mig, om der var diplomatiske årsager til, at der ingen